

[Edvard Sørensen.]

hvis de har lyst til det, men i mange tilfælde går det sådan, at man føler sig underlegen overfor amtsligningsinspektøren under sådanne forhandlinger og mener, at man vist er nødt til at bøje sig og betale disse bøder.

I mangfoldige tilfælde, hvor det har drejet sig om skønsposter, må de bødeforlæg, der har været tale om, i høj grad støde an og skabe utilfredshed med den måde, som kontrollovens bestemmelser føres ud i livet på. Her ville jeg gerne om der kunne gennemføres en ændring, der gik ud på, at amtsligningsinspektørerne i intet tilfælde kan forelægge bødeforlæg for skatteyderne, uden at de er godkendt af amtsskatterådet. Jeg lægger uhyre vægt på, at de, der i skatteligningen har den afgørende indflydelse, er de folkevalgte repræsentanter eller dem, der direkte repræsenterer befolkningen, det være sig sogneråd, ligningskommissioner, skatteråd eller amtsskatteråd.

Skattefradragsreglen er bibeholdt i det forelagte forslag, og det hilser jeg med afgjort tilfredshed, så længe vi skal have indkomstskatter her i landet. Hvis vi ikke kan bevare skattefradragsreglen, vil vi efter den agitation, vi hører fra mange sider — vi har også hørt den her i dag —, komme ud i en beskatning, som er ganske urimelig, en beskatning, som i meget høj grad vil modvirke den opsparing, der er livsnødvendig for vort samfunds udvikling.

Endelig vil jeg pege på et andet spørgsmål, nemlig spørgsmålet om afskrivning på udlejningsejendomme; jeg havde ønsket, at man også havde haft en bestemmelse med om det. Der er afskrivning på erhvervs-ejendomme, og hvad er udlejningsejendomme? Det er en form for erhverv. Jeg har aldrig kunnet forstå, at man ikke også på det område erkender, at en afskrivning er rimelig og naturlig, ikke mindst på baggrund af den huslejelovgivning, som vi har haft her i landet gennem mange år; vi er mange, der synes, at den virker ganske urimelig hårdt overfor dem, der vil søge at skaffe lejligheder her i landet.

Jeg skal derefter gå over til at omtale det, der er forudsætningerne for lovforslaget, dels omtale de områder, hvor der endnu ikke er fremsat forslag, og dels gøre nogle bemærkninger på linie med dem, som finansministeren har fremsat, men også nogle bemærkninger, der måske rækker videre ud.

Jeg kunne ønske, at vi kom dertil — det er også antydnet i fremsættelsestalen —, at vi ophævede ejendomsskatten til staten og til den fælleskommunale udligningsfond; det ville være et skridt i den rigtige retning, det ville være at føre ejendomsskatterne alene over til udskrivning i kommunerne, og det ville betyde, at kommunerne fik en større margin til at løse opgaver, som er større og mere vidtrækkende end dem, de har i dag. Det ville også bøde på det, som det ærede medlem hr. Hans Knudsen var inde på nemlig overflytning af selskabsskatten; det ærede medlem nævnte tabet i København, men afholdt sig klogeligt fra at tale om tabet i en almindelig købstad- eller landkommune, for der spiller det nemlig ingen væsentlig rolle.

Jeg er helt enig i det, som mit parti har kæmpet for igennem mange år, nemlig ophævelsen af det mellemkommunale refusionsforbund, den fælleskommunale udligning og erhvervsbeskatningen, og jeg vil tilføje, at jeg ønsker også i loven om offentlig forsorg begrebet retlig opholdskommune ophævet. Det har jo været sådan, siden vi 1937 fik den fælleskommunale udligning, at man nogenlunde kunne se, hvad pengene blev brugt til, man kunne nogenlunde se, hvordan den virkede; der var opstillet faste regler for, hvor der kunne ydes, og hvor meget der kunne ydes; men vi kommer ikke uden om, at man igennem tiden har læsset det ene læs på efter det andet. Men værre; ja, meget værre har det været med den mellemkommunale refusion, idet dens virkninger har været skjult i et mørke, som det var svært at trænge igennem. Vi ved, at til den mellemkommunale refusion har der kunnet anmeldes en række udgifter, hvis omfang er blevet stærkt forøget gennem tiden, og det, som blev anmeldt hertil, blev delt ud på samtlige kommuner efter folketal, indkomst og grundværdi samt ejendoms-skyld med en trediedel på hver af disse tre faktorer. Jeg vil tro, at de allerfleste aldrig rigtig har gjort sig klart, hvordan denne refusionsordning har virket; men der er for mig ingen tvivl om, at både den og den fælleskommunale udligning har virket på en sådan måde, at det har forflygtiget ansvaret ude i kommunerne i ganske betydelig grad.

En ting, som i forbindelse med disse refusionsordninger også har forflygtiget ansvaret, er begrebet retlig opholdskommune. Vi